

El Cap Llitzet (2.387 m) serra d'Ensija – Berguedà

Data: dissabte 18 d'abril de 2009

Participants (10): Joan Gassol, Antonio López, Dani Ros, Amèlia Salvat, Joan Sentís. Invitats: Joaquim Barriach.

Vinguts des de Castellar del Vallès, Manel Sorolla. Des de Terrassa, Jordi Colell, Laura Subirà i Maria Verdaguer.

A les nou del matí, sortim del Coll de La Creu de Fumanya amb un cel totalment esbargit. Seguim un tros de carretera i més tard agafem un sender que puja entre el bosc nevad fins a trobar la fondalada de Les Pedregoses, per on seguim ascendint amb força acumulació de neu, a la que superem els darrers tiranys arribem a la part superior de la Serra d'Ensija. Des d'aquest punt se'ns obre una magnífica vista sobre la Serra del Cadí i el massís del Pedraforca amb els Pollegons tapats per una boira negra. De fet, per tots els cantons van creixent núvols que fan bons els pronòstics del meteoròlegs que han anunciat precipitacions de cara al migdia i tarda.

Continuem l'ascensió carenant la Serra d'Ensija amb força gruix de neu i amb unes boirades cada cop més amenaçadores, fins que a cinc minuts per un quart d'una arribem dalt del Cap LLitzet, de 2.387 mts. d'alçada i punt culminant del recorregut. Casualment tan aviat com arribem al cim comença a nevar. La tornada la fem baixant cap el refugi Delgado Úbeda. La guarda, equipada amb raquetes i acompanyada d'un gos poruc ens rep sobre el mateix camí i ens diu que si no volem res s'entorna avall.

Nosaltres, declinem fer una aturada en aquest abrigo i continuem cap a la mateixa via per on hem pujat, sota una intensa nevada de neu granulada i seca, alguns trons llunyans ens esbronquen per ser encara aquí dalt i ens apressen per baixar aviat. Fem el descens pel mateix lloc que hem pujat, afortunadament ja no trona, la neu està molt bé i en cap moment calen grampons, la traça del matí està molt esborrada per la neu que cau. A la part baixa decidim dinar sota una munió de pins negres que ens aixopluguen de la nevada que en alguns moments arriba a ser molt copiosa.

Després de dinar, continuem fins el punt de partida on hi arribem al voltant de dos quarts de quatre. La precipitació ha aturat i curiosament la neu ha quallat fins el punt just d'on teníem els cotxes aparcats. El cel continua gris però no ens posa impediments per anar a veure les petjades de dinosaure que hi ha a l'abandonada mina de carbó de Vallcebre, on hi fem cap en cotxe. La sortida l'acabem fent cerveses càfès i refrescos en un bar a peu de carretera.

Excursió guiada per Jordi Colell, de Terrassa, a qui donem les gràcies per la feina ben feta.

